

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2813/2018
Рев 2824/2018
Гж ап 18/2018
25.06.2020. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., које заступа Драган Алексић, адвокат из ... против тужених „МК Mountain Resort“ ДОО Копаоник, и „МК Group“ ДОО Београд, које заступа Горан Брдар, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/15 од 25.03.2016. године, ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2767/16 од 26.01.2018. године и жалби вештака др Хакије Друштинца, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2767/16 од 23.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/15 од 25.03.2016. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/15 од 25.03.2016. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Рашки П 1900/13 од 04.03.2015. године у ставу четвртм, петом, шестом, седмом и осмом изреке.

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужиоца АА из ... и укида пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/15 од 25.03.2016. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Рашкој П 1900/13 од 04.03.2015. године у ставу деветом изреке и у наведеном делу предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужених, укида пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2767/16 од 26.01.2018. године у делу који се односи на накнаду

нематеријалне штете за душевне болове због повреде части, угледа или права личности са каматом и одлука о трошковима поступка и у наведеном делу предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

ОДБИЈА СЕ у преосталом делу као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2767/16 од 26.01.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба вештака др Хакије Друштинца из Новог Пазара изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2767/16 од 23.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 1900/13 од 04.03.2015. године обавезани су тужени да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол због повреде права личности и због повреде части и угледа исплате тужиоцима и то: тужиоцу АА износ од по 30.000,00 динара, тужиљи ББ износ од по 40.000,00 динара, тужиљи ВВ износ од по 25.000,00 динара и тужиоцу ГГ износ од по 35.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 04.03.2015. године до исплате (став први изреке). За вишак преко износа досуђених у ставу првом изреке захтев је одбијен као неоснован. (став други изреке) Обавезани су тужени да тужиоцу АА на име 40% разлике између плате и инвалидске пензије исплате износ од 1.350.847,20 динара, са законском затезном каматом од 04.03.2015. године као дана пресуђења до исплате и да му исплаћују износ од 29.304,80 динара у виду новчане ренте почев од 04.12.2014. године као дана вештачења до навршења услова за старосну пензију 02.03.2022. године. (став трећи изреке) Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавежу тужени да им на име накнаде вредности закупнине за изнајмљени стан солидарно исплати износ од 1.842.968,00 динара закључно са 04.12.2014. године и да им исплаћују износ од 30.546,43 динара за сваки наредни месец до дана пресуђења. (став четврти изреке) Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавежу тужени да им на име накнаде за недостајуће ствари: два троседа, двосед, четири гардеробна органа са фиокама, три кревета са јоги душеком, три комодe, три итисона, три завесе, стаклени лустер са пет кугли, два лустера са платненом конструкцијом, судоперу са висећим деловима и радним делом, округли сто за ручавање, седам столица, једну фотељу, један сточић, једну зидну полицу и један телефонски апарат солидарно исплате износ од 251.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. (став пети изреке) Одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавежу тужени да солидарно исплате тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљеног страха износ од по 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. (став шести изреке) Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА да се обавежу тужени да му на име накнаде за несталу уштеђевину солидарно исплате 4.600 евра у динарској противвредности по средњем курсу на дан плаћања са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. (став седми изреке) Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА да се обавежу тужени да му на име накнаде за украдене ствари од посебног емотивног значаја и то: маскирну војничку јакну, војничке чизме, скијашке рукавице „Саломон“ и ски панталоне „Силви“ солидарно исплате износ од 95.700,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. (став осми изреке) Одбијен је као

неоснован тужбени захтев тужиоца АА да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете за душевни бол због умањења животне активности услед трајно нарушеног здравља и трајног губитка радне способности солидарно исплате износ од 2.500.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. (став девети изреке) и обавезани су тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 52.119,96 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/15 од 25.03.2016. године у ставу првом изреке потврђена је првостепена пресуда у ставовима четвртном, петом, шестом, седмом, осмом и деветом изреке и одбијена жалба тужилаца а у ставу другом укинута је наведена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем и десетом изреке и у том делу враћена првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведене правноснажне одлуке донете у другом степену благовремено су изјавили ревизију тужиоци због погрешне примене материјалног права побијајући одлуку у делу којим је потврђена првостепена пресуда у тачкама четири, пет, шест, седам, осам и девет изреке.

Тужени „МК Mountain Resort“ ДОО Копаоник је поднео одговор на ревизију.

Пресудом Основног суда у Рашкој П 274/16 од 19.05.2016. године обавезани су тужени да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол због повреде права личности исплате и то: тужиоцу АА по 15.000,00 динара, тужили ББ по 20.000,00 динара, тужили ВВ по 12.500,00 динара и тужиоцу ГГ по 17.500,00 динара све са законском затезном каматом од 19.05.2016. године до исплате. (став први изреке) Обавезани су тужени да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол због повреде части и угледа исплате и то: тужиоцу АА по 15.000,00 динара, тужили ББ по 20.000,00 динара, тужили ВВ по 12.500,00 динара и тужиоцу ГГ по 17.500,00 динара све са законском затезном каматом од 19.05.2016. године до исплате. (став други изреке) За вишак преко досуђених износа тужбени захтев је одбијен. (став трећи изреке) Обавезани су тужени да тужиоцу АА на име 40% разлике између плате и инвалидске пензије исплате износ од 1.350.847,20 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и да му исплаћују износ од 29.304,80 динара у виду новчане ренте за сваки месец почев од 04.12.2014. године као дана вештачења па до навршења услова за старосну пензију 02.03.2022. године. (став четврти изреке) Обавезани су тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплате износ од 52.119,96 динара. (став пети изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2767/16 од 26.01.2018. године у ставу првом изреке укинута је пресуда Основног суда у Рашкој и под тачком 1. обавезани су тужени да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части, угледа или права личности исплате и то: тужиоцу АА по 30.000,00 динара, тужили ББ по 40.000,00 динара, тужили ВВ по 25.000,00 динара и тужиоцу ГГ по 35.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 19.05.2016. године до исплате. Под тачком 2. делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и обавезани тужени да тужиоцу на име 20% разлике између плате и инвалидске пензије исплате износ од 933.305,80 динара са законском каматом на овај износ рачунатом од 19.05.2016. године па до исплате и да му исплаћују износ од

14.652,40 динара у виду новчане ренте за сваки месец почев од 19.05.2016. године па до навршења услова за старосну пензију 02.03.2022. године. По тачком 3. одбијен је преостали део тужбеног захтева по овом основу као неоснован и под тачком 4. обавезани су тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова парничног поступка исплате 74.275,50 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену у усвајајућем делу благовремено су изјавили ревизију тужени због битних повреда поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2767/16 од 23.02.2018. године одређени су трошкови вештачења са накнадом за вештачење судском вештаку интерне медицине и кардиологије др Хакији Друштинцу у износу од 15.000,00 динара на име обавезаног вештачења пред Апелационим судом у Крагујевцу у предмету Гж 2767/16. Истим решењем наложено је туженима да наведени износ уплате судском вештаку.

Против наведеног решења жалбу је поднео вештак др Хакија Друштинац оспоравајући висину досуђеног износа.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужилаца на пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2138/15 од 25.03.2016. године на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. Закона о парничном поступку и налази да је ревизија тужиоца АА дозвољена а ревизија осталих тужилаца недозвољена, јер је вредност предмета спора побијаног дела одлуке у односу на ове тужиоце испод цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности прописаног за стицање права на изјављивање ревизије. Тужиоци нису јединствени супарничари и њихови се појединачни захтеви не сабирају. Стога се вредност предмета спора тужиоца АА из става 7, 8. и 9. изреке првостепене пресуде не приписује и не утиче на цензус осталих тужилаца.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци одлуке у ставу првом на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

Испитујући правилност побијане одлуке на основу члана 408. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца АА делимично основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју суд у поступку по ревизији пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци (родитељи и деца) су живели у стану на ..., чију су браву на вратима обили радници тужених 19.11.2009. године, ствари комисијски пописали и сместили у магацин, браву променили и поставили физичко обезбеђење. Правноснажним решењем Основног суда у Краљеву Судске јединице у Рашки утврђено је да су описаним радњама тужени извршили сметање поседа (стана и ствари) тужиоца АА и наложено је враћање државине стана и

уздржавање од даљег сметања. Тужилац АА је 05.06.2010. године преузео ствари измештене у магацински простор уз констатацију да се међу стварима не налази књига „Атентат на др Зорана Ђинђића“ у којој је држао уштеђевину (без навођења износа). Дана 20.11.2009. године тужилац АА је закључио уговор о закупу стана са оцем ДД из ... за коришћење стана у оквиру куће у ... са уговореном месечном закупнином од 30.000,00 динара. Вештачењем је утврђено да је тужилац АА после јаког акутног инфаркта срца болнички лечен од 26.09. до 05.10.2009. године, да је хоспитализован 11 до 12.11.2009. године на Институту за кардиоваскуларне болести „Дедиње“ у Београду где је урађена коронарографија након чега је 24.12.2009. године извршена имплантација три стента и да је због погоршања основне болести лечен у Здравственом центру „Студеница“ у Краљеву од 19.04. до 21.04.2010. године када је утврђено да није способан за рад и обрађен је за инвалидску комисију. Тужилац АА је био на боловању до одласка у инвалидску пензију.

На утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право одбијањем тужбеног захтева за накнаду вредности закупнине за изнајмљени стан, накнаду штете за недостајуће ствари – намештај, несталу уштеђевину и украдене ствари посебног емотивног значаја тужиоца АА.

Првотужени је у Катастру непокретности уписан као држалац зграде у којој се налази спорни, обијени стан. Како тужилац АА није тражио уселење у предметни стан иако је имао правноснажну судску одлуку, извршну исправу за спровођење принудног извршења, није доказао правни основ за коришћење стана а са породицом је имао пријављено пребивалиште у ... где је након обијања спорног стана изнајмио од оца стан у очевој кући, правилно је побијаном одлуком оценом свих околности конкретног случаја оцењено непостојање законских услова за накнаду штете у виду закупа другог стана након принудног иселења. Проузроковање штете по овом основу и узрочно последична веза између штете и радњи тужених није доказана. Тужилац АА није доказао ни да је у време обијања стана поседовао уштеђевину од 4.600 евра и да су за губитак ових девиза одговорни радници тужених, да је истом приликом лишен ствари од посебног емотивног значаја које му нису враћене, нити су тужиоци доказали одговорност тужених, јер им није враћен специфицирани намештај и тиме проузрокована штета. У записнику о примопредаји нема уписаног приговора у вези недостајућих ствари тужилаца, нити су тражене у време примопредаје комисијски пописаних ствари.

Правилном применом члана 200. Закона о облигационим односима одбијен је тужбени захтев тужиоца АА за накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх. Тужиоци нису били присутни приликом обијања спорног стана нити је тужилац АА доказао да је трпео страх у дужем периоду и интензивног трајања, да је страх у вези са депоседирањем стана на ... нарушио његову психичку равнотежу у дужем временском периоду нити оставио на њега трајне последице.

Разлоге које су у наведеном делу дали нижестепени судови као правилне и на законом засноване прихвата и овај суд у целости.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде у ставу другом на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Међутим у односу на потраживања накнаде нематеријалне штете за умањену животну активност тужиоца АА побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права због чега чињенично стање није у потпуности утврђено.

Према чињеничном стању утврђеном пред основним судом које је прихватио Апелациони суд побијаном одлуком тужиоцу АА је претрпљени стрес у вези обијања стана 19.11.2009. године погоршао раније већ нарушено здравствено стање услед претрпљеног инфаркта у септембру месецу исте године, чиме је за 40% допринео одласку у инвалидску пензију. Побијаном одлуком је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за душевни бол због умањења животне активности услед трајно нарушеног здравља и трајног губитка радне способности, обзиром да Закон о облигационим односима не предвиђа могућност накнаде нематеријалне штете из наведених разлога а посебно из разлога што тужилац није доказао да му је животна активност умањена услед трајно нарушеног здравља и трајног губитка радне способности, који основи су иначе обухваћени траженом накнадом материјалне штете у виду разлике између плате и пензије.

Према члану 200. став 1. Закона о облигационим односима за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрт блиског лица као и за страх, суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству. Из садржине тужбеног захтева изричито произилази да је тужилац АА осим захтева за накнаду материјалне штете потраживао и накнаду нематеријалне штете за душевне болове због умањене животне активности а трајне последице умањене животне активности произилазе из спроведеног медицинског вештачења. Позивање на формулацију овог дела потраживање није прихватљив разлог за одбијање туженог захтева будући да је медицинским вештачењем изричито утврђено знатно погоршање здравственог стања тужиоца након преживљеног стреса, обијањем стана и самовласним преузимањем од стране тужених и да је суд у обавези да на основу чињеничних навода разлучи поједине видове нематеријалне штете у складу са законом и о њима одлучи. Стога је због погрешне примена члана 200. став 1. Закона о облигационим односима побијана одлука у наведеном делу морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности и донети правилну и на закону засновану одлуку водећи рачуна да за одлучивање о накнади штете за душевни бол због умањене животне активности није нужно постојање процента умањене животне активности од стране вештака већ исти може бити одмерен и од стране суда према подацима из налаза и мишљења и околности конкретног случаја.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци одлуке у ставу трећем на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући побијану пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2767/16 од 26.01.2018. године на основу члана 403. став 2. тачка 3. и 408. Закона о парничном

поступку Врховни касациони суд налази да је ревизија тужених дозвољена и делимично основана.

Према чињеничном стању, утврђеном на расправи пред другостепеним судом тужилац АА је (са супругом ББ) користио стан на ...у згради/... површине 40,9м² на основу уговора о закупу службеног стана од 28.03.1988. године, закљученим за ООУР „Генекс Хотели“ као послодавцем. У стан су се уселили 1989. године и у њему су рођена њихова деца ВВ и ГГ (остали тужиоци). Намеравао је да стан откупи али одлука Компаније „Internacional CG“ ДП као правног следбеника његовог послодавца није реализована. У поступку приватизације друготужени је купио имовину Компаније „Internacional CG“ ДП Београд, поред осталог и стамбену зграду са станом који су користили тужиоци а купљена имовина је уложена у капитал првотуженог. Тужилац АА није прихватио предлог тужених за иселјење а 19.11.2009. године. Радници тужених су обили спорни стан, заменили браву, поставили физичко техничко обезбеђење и онемогућили тужиоце у коришћењу стана и личних ствари у стану. Сметање поседа је утврђено у парници пред Основним судом у Краљеву а ствари тужилаца пописане записником од 31.12.2009. године су предате првотужиоцу 05.06.2010. године. Такође медицинским вештачењем је утврђено да је код тужиоца АА стрес проузрокован обијањем стана 19.11.2009. године био јаког интензитета који је на ровитом здрављу првотужиоца, због прележаног акутног инфаркта срца довео до погоршања здравственог стања до те мере да исти није био радно способан и упућен је у инвалидску пензију, до које је био на боловању и под сталним лекарским надзором. Други фактори који угрожавају здравље у смислу прехладе, замора или слично нису могли да изазову погоршање кардиоваскуларног обољења какво се догодило код њега, осим изненадног стреса који није могао да се предвиди нити избегне. Разлика између остварене и инвалидске пензије и плате коју би тужилац примао до одласка у старосну пензију је утврђена финансијским вештачењем.

Налазећи да су тужиоци трпели душевне болове услед поступања тужених 19.11.2009. године другостепени суд је применом члана 200. Закона о облигационим односима и члана 23. став 1, 25. став 1. и 40. став 1. Устава РС досудио тужиоцима новчану накнаду за душевне болове због повреде, части, угледа или права личности, обједињено, једним ставом а не посебно због повреде права личности и посебно због повреде части и угледа како је то учинио првостепени суд. Оцењено је да повреде части, угледа, достојанства представљају повреду права личности, односно један вид нематеријалне штете.

По оцени Врховног касационог суда побијена одлука у наведеном делу је заснована на погрешној примени материјалног права због чега чињенично стање није у потпуности утврђено.

Под нематеријалном штетом у смислу члана 200. Закона о облигационим односима се подразумева физички бол, психички бол и страх. Стога се оштећеном због повреде права личности новчана накнада може досудити када су се последице те повреде манифестовале у једном од видова нематеријалне штете. Када је неки од видова нематеријалне штете настао, оштећеном се новчана накнада досуђује само када јачина и трајање болова и страха или друге околности случаја то оправдавају, да би се код оштећеног успоставила нарушена психичка равнотежа.

Другостепеном одлуком су, по жалби тужених обједињено и паушално досуђени укупни износи који су досуђени укинутом првостепеном пресудом али без конкретне оцене која права личности тужилаца су повређена, у чему се састоји повреда части и угледа и чиме се манифестује и др ... услед чега је право тужилаца на накнаду нематеријалне штете по овом основу остало спорно. Стога је побијана одлука за овај вид штете укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности и донети правилну и на закону засновану одлуку. Код доношења одлуке имаће у виду околности да тужиоци нису били присутни принудном иселењу и да је истовремено извршено неовлашћено преузимање станова више лица укључујући и стана тужилаца (произилази из одлуке о сметању поседа).

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде у ставу четвртм на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

У спроведеном поступку у односу на накнаду материјалне штете нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју суд у поступку по ревизији пази по службеној дужности као ни повреде поступка из члана 374. став 1. у вези члана 308, 314. и 7. став 3. Закона о парничном поступку на које се неосновано указује ревизијом. Тужени су на расправи 29.11.2017.године пред другостепеним судом преко пуномоћника предложили саслушање вештака кардиолога и неуропсихијатра, изјашњавајући се да ће платити трошкове вештачења након чега је решењем суд прихватио предлог тужених за вештачење и одредио допунско медицинско вештачење чему се пуномоћник тужених није противио нити имао примедби на расправни записник од 29.11.2017. године.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком делимично усвојен захтев за накнаду материјалне штете тужиоца АА на име 20% разлике плате и пензије и ренте до навршења услова за старосну пензију.

Правилно су побијаном одлуком примењене одредбе члана 154, 185, 188. и 189. Закона о облигационим односима досуђењем тужиоцу АА материјалне штете у висини разлике плате коју би остварио и инвалидске пензије коју прима да је погоршање здравственог стања, проузроковано стресом, насталог обијањем стана тужилаца и избацивањем личних ствари изостао. Наиме, вештак интерниста – кардиолог је изричито утврдио да је стрес од 19.11.2009. године код тужиоца АА довео до погоршања болести и трајног губитка радне способности, јер се стресни догађај десио 53. дан од прележаног инфаркта током осетљивог и ровитог здравственог стања тужиоца. Како је у овом случају доказано постојање штете погоршањем здравственог стања тужиоца и узрочно последична веза са описаним догађајем при чему је побијаном одлуком правилно оцењено да је нарушењу здравља тужиоца наведени стресни догађај допринео са 20% од укупно проузроковане материјалне штете, настале одласком у инвалидску пензију правилно је одлучено делимичним усвајањем тужбеног захтева. Висина материјалне штете као разлике у примањима до остварења услова за старосну пензију и ренте правилно је утврђена вештачењем.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде у ставу петом на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Суд је одбацио као недозвољену жалбу вештака на решења Апелационог суда о одмеравању трошкова вештачења као недозвољену налазећи да Законом о уређењу судова ни Законом о парничном поступку није прописана надлежност овог суда за одлучивање о наведеној жалби. Вештак није странка у поступку и погрешна правна поука не обавезује овај суд на поступање. Не ради се о дозвољеном правном леку ни прихватањем жалбе као ревизије, јер је ревизија дозвољена само против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци одлуке у ставу 6. на основу члана 399. и 420. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић